

olli. Koddo minnes tafistas Betti jalq piñedas ühpuu juure külgi, tema langes pikali ja lõi oma förmend terrava kirivide vasto marastile ja verriseks. Walli pärast tassaillokest oigades läks ta teistega uusral meeel külla poole ja ei võinud pakitawa förmede pärast poolel ööl oma silma linni panna.

Kui Betti teisel öövikul kaewo jures kässi ja silmi pessi, peasid öhtased aawad förmede küles lahti ja akasid werd jooksina. Kül läks lehma-lüpsmine val-lusa förmedega rasteks, siiski teggi wirk laps furtimata õma töö. Waña sõna ütleb: arvast tulleb ühest aßast õnnetus. Nõnda juhtus siis fui Betti lõunal kriimo lehma tahtis lüpsta ja käe uddara külge pistis, et lehm jalaga tema kat rabbas ja lüpsiku ümber wiskas: "Kriimuse, waña kriimuse!" — ütles Betti, lehma paitades, "eks sa mind eñam ei tunne? — (Wata pilti teise lehe külje peal.) Suure waewaga, wahel ilä lehma meeslades sai lüpsmine lõpetud. Betti kaebas luggu perremeheli; Joon ütles: se on mõnikord lehma wiis fui nihad löhkend, ehk pahus uddara küles on, mis käepuutumise vasto ellitab. Betti läks lausa tagasi ja leidis lehma uddara küles mõned wistrikud, mis fui weiked koera-naelad wâjanaitsid, ümber wistrikuid punetas nahk ja mõnel wistrikul olli jubba mäddha sees. Kui neid aigeid kohtasid ei pudutud lastis lehm hääste lüpsta. — Ugga Betti löhkend förmend ei sanud paremaks, waid läksid pâw pâwalt veel alwemaks, nduda et tema näddala pärast

